



ဆုမြတ်မွန်မွန်

အိပ်မက်ကပ်တဲ့ ကမ်းစပ်

L ၈၉

The greatest humbugs of life are three. FAME, WEALTH and POWER.

လူ့ဘဝမှာ အတုအယောင်ကြီး သုံးခုပဲ ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ ကျော်ကြားမှု၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနဲ့ အာဏာတို့ ပါ။

အရှေ့က စကားပုံလေးကို ကျွန်တော်လည်း ကြားဖူးပါသည် ။ လူ့ဘဝ မှာ ကျော်ကြားမှု၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနဲ့ အာဏာတို့ က အတုအယောင်ကြီးသုံးခုဆိုလျှင် အဲဒီအရာတွေနောက်မှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘဝကိုလည်း အဆစ်ထည့်ရမည်ဟု ထင်သည် ။

အခုချိန်မှာ ဘယ်ဘဝက ကျွန်တော့်အတွက် အစစ်အမှန်ဆိုတာ မခွဲခြားတတ်တော့။ သေချာတာတော့ ကျွန်တော့်ဘဝကြီးဟာ အတုအယောင်ပဲဖြစ်သည် ။ တစ်ခါတလေမှာ အတုအယောင်ဆိုတာကို လက်မခံချင်ပေ။ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်တောင် လက်မခံနိုင်မှ တော့ တခြားဘယ်သူကမှ လည်း လက်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်။ တရုတ်သုခမိန်ကြီး ပေါင်ချိန်မေးသလို "ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေ ရှိသလား" ဟု ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ အကြိမ်ကြိမ် ပြန်မေးနေခဲ့ရသည် ။ လူက မဖြေနိုင်ပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ ဖြေသည် ။ သူများ တွေအတွက်တော့မသိ။ ကျွန်တော့် အတွက်ကတော့ ဒီလိုကိစ္စမျိုး တကယ်ရှိခဲ့ပါသည် ။

နေခြည်လင်းပိုင်

ကျွန်တော့်ဘဝအကြောင်းကို နည်းနည်းလောက် ပြောပြရမည်ဆိုလျှင် အဖေနဲ့ အမေအကြောင်းက စပြောရမည်ဟု ထင်သည် ။ ကျွန်တော့်မှာ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ မရှိပါ။ အဖေနဲ့ အမေအတွက် ကျွန်တော်သည် တစ်ဦးတည်းသောသား ဖြစ်သည် ။ မှတ်မှတ်ရရ ကျွန်တော် လူမှန်းသူမှန်း သိတတ်စအရွယ်တည်းက အဖေနဲ့ အမေတို့ ရဲ့ ပဋိပက္ခတွေ ပြင်းထန်ခဲ့ပြီဖြစ်သည် ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကလေးအတွေးစိတ်တွင် အဖေနဲ့ အမေ ဘာကြောင့် များ ရန်ခဏခဏ ဖြစ်ရသလဲဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မတွေးတတ်ခဲ့ပါ။

ကျွန်တော် ခြောက်တန်းနှစ်လောက်မှာ အဖေနဲ့ အမေ ကွဲသွားပါသည် ။ ရပ်ရှင်တွေ ဗီဒီယိုတွေထဲကလို အမေက ကျွန်တော့် လက်ကို ဇွတ်ဆွဲမခေါ်ပါ။ ထားခဲ့သည့် သဘောမှာ တောင် ရှိသည် ။ အဲဒီတုန်းက အမေ ပြောသွားသော စကားတစ်ခွန်းကို အခုချိန်ထိ ကျွန်တော် မှတ်မိနေတုန်းပဲ ဖြစ်သည် ။

"မိန်းမတွေကို ညအိပ်ဖော်လောက်သာ အသုံးဝင်တယ်ထင်တဲ့ ယောက်ျား။ ဒီကလေးတစ်ယောက်ကို လူတစ်လုံးသူတစ်လုံးဖြစ်အောင် ရှင် ဘယ်လိုပြုစုစောင့်ရှောက်မလဲဆိုတာ ကျွန်မ ကောင်းကောင်း ကြီး စောင့်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်..."

ငွေကြေးဥစ္စာတွေ အလျှံအပယ်ရှိရုံနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ပြုစုပျိုးထောင်လို့ ရ, မရ ရှင် လက်တွေ့သိရတော့မှာ ။ ကျွန်မနဲ့ အတူတူနေရင် သားလေး ဆင်းရဲမှာ စိုးတာရော၊ ရှင့်ပိုက်ဆံတွေ သုံးမကုန်မှာ စိုးတာရောကြောင့် ကလေးကို ထားခဲ့တယ်"

"ထားကွာ...ထား...ထား။ အသုံးမှ မကျတာ၊ အသုံးမကျတဲ့ မိန်းမ"

အမေသည် မျက်ရည်တစ်စက်မှ မကျဘဲ သူ့ကိုထားကာ ထွက်သွားခဲ့လေသည် ။ သူကလည်း လူနပ်လူပါးပင်။ အမေနဲ့ လိုက်လျှင် မဆင်းရဲသော်ငြား ဒီလို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မနေရမှာ ကို စိုးသဖြင့် မေမေကြီးဟု အော်ကာ ထာဝစကိုလည်း လိုက်မဆွဲပါ။

ဝီစကီတစ်ဖန်ခွက်နှင့် ဝက်အူချောင်းကြော်ကို မြို့နေသော ဖခင်အနားသို့သာ ကပ်လျက် မြန်မာစာခက်ဆစ်အဓိပ္ပာယ်မှာ မသင်ရသေးသော အမေ ပြောသွားသည့် စကားလုံးတစ်လုံးကိုသာ မေးဖို့ စိတ်ဝင်စားခဲ့သည် ။

"ဖေဖေ ... မေမေ ပြောသွားတဲ့ ညအိပ်ဖော်ဆိုတာ ဘာလဲဟင်"

ဖေဖေက ဝီစကီကို မော့ချကာ အားခနဲ ရေရွတ်ရင်း သူ့ကို မျက်မှောင့်တစ်ချင်ကြုတ်ကြည့်သည် ။ တစ်ခုခုကို အလေးအနက်စဉ်းစားလျှင် ဖေဖေက အဲဒီလိုမျိုး လုပ်တတ်ပါသည် ။ ဖေဖေက တစ်ခဏစဉ်းစားပြီး နောက် တစ်ချက်ပြီးကာ သူ့ခေါင်းကို ပုတ်သည် ။

"မင်း ညအိပ်ဖော်ဆိုတာကို စိတ်ဝင်စားသလား"

"ဟုတ်... ဖေဖေ"

ဖေဖေက ခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်ကာ ပြုံးနေသည် ။ သူက ဖေဖေမျက်နှာကို ငေးကြည့်နေမိသည် ။ ဖေဖေသည် ရုပ်မချောသလို ရုပ်လည်း ပဲမဆိုးလှပါ။ အရပ်မြင့်မြင့်မှာ ကိုယ်လုံးက ထွားသည့် ဘက်သို့ပါလျက် ဗိုက်တော့ နည်းနည်းထွက်ချင်သည် ။ ပါးပြင်မှာ ပါမြိုင်းမွေးမှတ်ဆိတ်မွေတွေရှိလျက် နည်းနည်းတော့ခန့်သည် ။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ဟာ သူ့အမြင်မှာ တော့ ချောဖို့ လိုသည် ဟု မထင်ပါ။

ပိုက်ဆံချမ်းသာသော ယောက်ျားတိုင်းဟာ မိန်းကလေးတွေအတွက် တော့ ချောသွားတတ်ကြသည် ဟု ဖေဖေဆီက သူကြားဖူးထားသည်။ ။

"အေး ... ညအိပ်ဖော်ဆိုတဲ့ စကားကို အခုနေမှာ မင်းကိုရှင်းပြလို့ သိပ်မကောင်းသေးဘူး သား။ ဒါပေမဲ့ လုံးဝကြီးမပြောရင်လည်း မင်းက ကျေနပ်မှာ မဟုတ်ဘူး ...

ဒီတော့ နည်းနည်းသဘောပေါက်အောင် ပြောပြရလိမ့်မယ်။ သား ... မင်း အခု ညအိပ်ရင် ဘယ်သူနဲ့ အိပ်သလဲ"

"သားအခန်းမှာ သားတစ်ယောက်တည်းပဲလေ ဖေဖေ"

"အရင်တုန်းကရော"

"သား သုံးတန်းအထိ မေမေနဲ့ ပဲ အိပ်တာ"

"ဟုတ်ပြီ၊ အရမ်းငယ်တုန်းက သား အမေနဲ့ အတူတူအိပ်ခဲ့ရတယ်၊ နည်းနည်းလေးကြီးသွားတော့ သားတစ်ယောက်တည်းအိပ်ရတယ်..."

အရွယ်ရောက်လာတဲ့ အခါမှာ သားတစ်ယောက်တည်း ညအိပ်ရမှာ ပျင်းရင် အဖော်တစ်ယောက် ခေါ်လို့ ရတယ်။ အဲဒါ ညအိပ်ဖော်ပဲ ငါ့သား ရ"

သူက မျက်လုံးတွေ ဝိုင်းကာ ...

"ဒါဆို မေမေ့လိုမျိုးလား"

ဖေဖေမျက်နှာက ခါးခါးသီးသီး ရှုံ့မဲ့သွားကာ လက်တွေ ခြေထောက်တွေပါ ခါရမ်းလျက် ...

"နိုး ... နိုး ... အဲဒီလိုမျိုး မဟုတ်ဘူး သား။ အဲဒါ အရမ်းဇယားရှုပ်တယ်။ မဟုတ်ဘူး ၊ အဲဒီလို ညအိပ်ဖော်မျိုးက စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းတယ်၊

နားငြီးတယ် ...

ပျော်စရာကောင်းလား မင်း မြင်တာ ပြောစမ်း"

"ဟင့်အင်း"

ဖေဖေက လက်ဖြောက်တစ်ချက်တီးကာ ...

"အေး ... အဲဒါပဲ သား။ မိန်းမဆိုတာ အိမ်မှာ တစ်သက်လုံးကြီး အပိုင်သိမ်းထားရင် ပျင်းစရာကောင်းတယ်။ ကြာလာရင် စိတ်ပျက်စရာပါကောင်းသွားတယ်။ မိန်းမဆိုတာ ယောက်ျားတွေအတွက် ကိုးကွယ်ရာမဟုတ်ဘူး ။ အသုံးတော်ခံစရာပဲ။ အဖော်ဆိုရင်တောင် တစ်ဘဝအဖော်မဟုတ်ဘူး ။ တစ်ခဏတာ အပျင်းပြေဖို့ အဖော်ပဲ ...

နောက်ကျရင် မင်းကို မိန်းမတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖေဖေ လက်ချာရိုက်စရာတွေ အများကြီးရှိသေးတယ်။ သား မှတ်ထားရမှာ ကတော့ မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျားတွေလောက် မတော်ဘူးဆိုတာပဲ ငါ့သား။ ဟုတ်ပြီလား"

ဖေဖေက အဲဒီစကားကို သူ့ဦးနှောက်ထဲ ရိုက်သွင်းလိုက်သလို တစ်ချက်နှစ်ချက် ပုတ်ပေးလိုက်သည် ။ ဖေဖေနဲ့ မေမေရဲ့ ကွဲကွာခြင်းက အဲဒီလိုပဲ ခပ်မြန်မြန် ပြီးဆုံးသွားခဲ့ပါသည် ။ သူသည် ဖေဖေရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေကြားမှာ မပင်မပန်း မတောင့်မကြ နေခဲ့ရသည် ။ ပိုက်ဆံဘယ်ကရ ဖေဖေဆီကရ၊ ထမင်းဘယ်ကရ ပေါင်းအိုးထဲကရ ဟူသော စကားမှာ သူ့ရဲ့ မူပိုင်စကားဖြစ်လာခဲ့သည် ။

ခပ်ငယ်ငယ်ကတော့ ဖေဖေရဲ့ စိတ်နေသဘာဝကို မတီးခေါက်မိတတ်ခဲ့သော သူသည် နည်းနည်းကြီးလာတဲ့ အခါမှာ တော့ ဖေဖေဟာ ဘယ်လိုလူမျိုးဆိုတာကို သဘောပေါက်လာရသည် ။

ဖေဖေသည် မိန်းမတွေကို လုံးဝမှ လုံးလုံး အထင်မကြီးတတ်သော လူစားမျိုးဖြစ်သည်။ ။ မိန်းမတွေဟာ ယောက်ျားတွေလောက်မတော်၊ ယောက်ျားတွေလောက်အသုံးမကျ။ မိန်းမဆိုတာ ယောက်ျားရဲ့ အသုံးတော်ခံ စသဖြင့် မိန်းမတွေနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင် တော်တော်ကြီး နှိမ့်နှိမ့်ချချ တွေးကာ သဘောထားသူ ဖြစ်သည်။ ။

မိန်းမတွေနဲ့ ပတ်သက်သော စကားပုံခပ်ရိုင်းရိုင်းတစ်ခုကို အမြဲတစေ ပြောတတ်ကာ ဖေဖေက ယောက်ျားဝါဒီ မဟာဖိုဝါဒကိုသာ လက်ကိုင်ထားသောသူဖြစ်ပါသည်။ ။ ဖေဖေက စီးပွားရှာတာ အလွန်တော်သည်။ ။ စီးပွားရေးတွင် ပြေးသော ဖေဖေရဲ့ ဦးနှောက်ကို တော်ရုံလူ လိုက်မမီနိုင်ချေ။ ။ အထူးသဖြင့် ဖေဖေသည် စီးပွားရေးတွင် မိန်းမပြိုင်ဘက်တွေကို ပို၍ အပြတ်အသတ်ဖြစ်အောင် တုံ့ပြန်တတ်သည်။ ။ တစ်ဖက်က စီးပွားပြိုင်ဘက် အမျိုးသမီးများ မရှုမလှ ကျဆုံးလျှင် ဝမ်းသာအားရဖြင့် လက်သီးလက်မောင်းတန်းကာ ...

"တွေ့တယ် မဟုတ်လား။ မိန်းမဆိုတာ မိန်းမဦးနှောက်ပဲရှိတယ်။ ယောက်ျားတွေကို ဘယ်ယှဉ်လို့ ရမလဲ"

စသည့် စကားမှာ ဖေဖေရဲ့ လက်သုံးစကားပဲ ဖြစ်လေသည်။ ။ သူသည် အဲဒီလိုအဖေမျိုးနှင့် ငယ်ငယ်တည်းက နေရသည့် အတွက် သူ့ခေါင်းထဲတွင် လည်း ဖေဖေရဲ့ အယူဝါဒတွေသာ ကြီးစိုးပြီးလာသည်။ ။ ဖေဖေက မေမေနဲ့ ကွားရှင်းပြီးနောက်အိမ်ထောင် ထပ်မပြုခဲ့ပါ။ သူက ကိုးတန်းလောက်ရောက်လာသောအခါ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဖေဖေကို မေးဖူးသည်။ ။

"ဖေဖေ နောက်မိန်းမ ထပ်မယူတော့ဘူးလား"

ဖေဖေက သူ့စကားကို ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့နှင့် အော်ရယ်ကာ ခေါင်းတခါခါနှင့်

ငြင်းဆန်သည်။ ။

"မယူပါဘူးကွာ။ မိန်းမဆိုတာ ယူတော့မှ ရတာမှ မဟုတ်တာ"

"ဟား ... ဖေဖေခိုင်တွေ မိုက်တယ်"

ကိုးတန်းကျောင်းသား သူက ဖေဖေခိုင်ယာလော့ခ်တွေကို သဘောကျသောအခါ ဖေဖေက နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်ပြီးသည်။ ။

"ဒါ အကင်းပဲ အပျိုး ပဏာမပဲ ရှိသေးတယ် ငါ့သား။ နောက်ထပ် မိန်းမတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဒဿနတွေ သားကို ပြောပြဖို့ ရာ အများကြီးကျန်သေးတယ် ..."

ဒါပေမဲ့ သား မှတ်ထားရမှာ တစ်ခုကတော့ မိန်းမဆိုတာ ယောက်ျားတွေရဲ့ ကိုးကွယ်ရာ မဟုတ်ဘူး နော် သား။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အရူးအမူး ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားဟာ အသုံးမကျလို့ပဲ ...

ဘယ်မိန်းမကိုမှ အောက်ကျို့စရာ မလိုဘူး။ အချစ်အတွက် ဒူးထောက်တယ်ဆိုတဲ့ ကောင်ဟာ ငကြောင်ပဲ"

"ဒါဖြင့် ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ရဖို့ ရာ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ ဖေဖေ"

ဖေဖေက သူ့စကားကို လှစ်ခနဲပြုံးကာ လက်ညှိုးနှင့် လက်မကို ဝိုင်းပြသည်။ ။ ပြီးတော့ တစ်လက်စတည်း ဆက်ပြောသည် မှာ ...

"ငွေဟာ ဒုတိယဘုရားသခင် ဆိုတာကို သား ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပစ်ဖို့ အကောင်းဆုံးမြား၊ ထိဖို့ အသေအချာဆုံး မြားဟာ ငွေဆိုတဲ့ မြားပဲ သား ..."

မင်း ဖေဖေကိုကြည့်။ ဖေဖေဟာ ဘယ်သူ့ ကျေးကျွန်မှ အဖြစ်မခံဘူး

။ ဖေဖေ ငွေကိုရှာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖေဖေဟာ ငွေကြေးရဲ့ ကျေးကျွန် မဟုတ်ဘူး ။ သခင်ပဲ။ အဲဒီငွေကြေးရဲ့ သခင် ဆိုတဲ့ နောက်မှာ အားလုံးပါလာတယ်...

ငါ့သား အလှည့်မှာ လည်း ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမယ်"

ကိုးတန်း ဆယ်တန်း အရွယ်ရောက်သောအခါ သူက ဖေဖေနဲ့ ပတ်သက်သော သတင်းတွေကို နားနဲ့ မဆံ့အောင်ကြားနေရပြီ။ ဖေဖေ ပြောသော မိန်းမဆိုတာ ယူတော့မှ ရတာမှ မဟုတ်တာ ဟူသော စကားကို သူ ကောင်းကောင်း ကြီး သဘောပေါက်ခဲ့ပြီဖြစ်သည် ။

ဦးလင်းပိုင် ဟူသော ဖေဖေသည် စီးပွားရေးလောကမှာ အတော်ကျော်ကြားသလို မိန်းမနဲ့ ပတ်သက်သော နေရာမှာ လည်း အနံ့လေးတသင်းသင်း မွှေးပျံ့နေပါသည် ။ သို့သော် ဖေဖေက လူဆိုးကြီးအဖြစ် ကျော်ကြားတာ မဟုတ်ချေ။ ဒါကြောင့် လည်း အနံ့လေးတသင်းသင်းဟု သူက သုံးခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ ဖေဖေက အဲဒီနေရာတွင် အင်မတန် ရက်ရောသည် ။ သဘောကောင်းသည် ။ ဖေဖေက မလိုက်ရပါဘဲနှင့် ဖေဖေ နောက်သို့ လိုက်နေသော လိပ်ပြာလေးတွေက တစ်ပုံတစ်ခေါင်းပဲ ဖြစ်သည် ။

ဒါကြောင့် လည်း ဖေဖေဟာ လူကြီးဆိုးအဖြစ် နာမည်မကျော်ကြားပါ။ လူစွံကြီးဟု သာ နာမည်ကျော်ကြားပါသည် ။ အခြေအနေမှန် တစ်ခုကို လက်တစ်လုံးခြားလေးဖြစ်အောင် လှည့်တတ်သော ဖေဖေကို သူက အရမ်းလေးစားသည် ။ ချီးကျူးသလိုနှင့် မေးမိလျှင် ဖေဖေက မိန့်မိန့်ကြီး ပြုံးနေကာ ...

"အဓိက,ကတော့ အခြေအနေကို နားလည်တတ်ဖို့ ပဲ သားရဲ့ ။ ကိုယ်က ပျော်ချင်တာဆိုရင် ကိုယ်နဲ့ ပျော်ချင်တဲ့ လူကို သေချာရွေးတတ်ဖို့ လို

တယ် ...

ကိုယ်က သားကောင်ကို လိုက်ရှာရတာမျိုး မဖြစ်စေနဲ့ ။ ကိုယ့်ပိုက်ထဲကို ဝင်လာတဲ့ သားကောင်မျိုးကို စားတာကျတော့ အပြစ်သိပ်ပြောလို့ မရဘူးလေ၊ ဟုတ်တယ်မှ လား"

သူက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ဖေဖေစကားကို ထောက်ခံမိသည် ။ တံငါနားနီးတံငါ မုဆိုးနားနီးမုဆိုး ဟူသော စကားပုံအတိုင်းပင်။ သူများနဲ့ မတူသော စိတ်ဓာတ်နှင့် အတွေးအခေါ်ရှိသော ဖေဖေနားမှာ ပဲ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသောသူဟာ အဖေထက် သားက လက်စောင်းမထက်မှာ ကို မပူရပါ။

ကိုးတန်းလောက်တည်းက မိန်းကလေးတွေနဲ့ အီစီကလီလုပ်တတ်နေပြီ။ ဆယ်တန်းနှစ်မှာ ကောင်မလေးတွေကြွေအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမယ် ဆိုတာကို နားလည်နေပြီဖြစ်သည် ။ First year တက်ရတော့မည်ဆိုသောအခါ ယောက်ျားတို့ စိတ်ဝင်စားသော ပညာရပ်အားလုံးကို တက်ရောက်သင်ယူဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်လို့ နေချေပြီ။

အဲဒီမှာ ပဲ ဖေဖေက သူ့ကို ထပ်၍ ဆုံးမစကားပြောပြန်ပါသည် ။ (တကယ်တော့ သူ့အတွက် ဆုံးမစကားဟု နာမည်တပ်ရသော်လည်း တခြားသူတွေ ကြားလို့ ကတော့ နှာခေါင်းရှုံ့ချင်စဖွယ် မြှောက်ပေးသည့် စကားဟု ထင်ကြမှာ မလွဲချေ။)

ဖေဖေက ပါးမြိုင်းမွေးတွေကို ပွတ်သပ်ရင်းမှ သူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

"သား ... မင်းလည်း အရွယ်ရောက်သွားပြီဆိုတော့ မင်းသွားချင်တဲ့ နယ်ပယ်က ပိုကျယ်ပြန့် လာပြီ ...

မိန်းကလေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နယ်ပယ်တွေ ကြိုက်သလောက် ခရီးဆန့်ပါ။ သွားပါ။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်နယ်ပယ်မှာ မှ သားရဲ့ ခြေရာ မကျန်ရစ်ခဲ့စေနဲ့ ။ သားကို ဘယ်သူကမှ ဘယ်အရာမျိုးနဲ့ မှ မချည်နှောင်စေနဲ့ ၊ အဲဒါကို သား ကောင်းကောင်း နားလည်သဘောပေါက်ထားဖို့ လိုတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ"

ဖေဖေက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတ်ပြီး ပြုံးကာ ...

"ပြီးတော့ မင်းကို ဖေဖေ တစ်ခုမှာ ရဦးမယ်။ အထူးဂရုပြုရမယ့် အချက်ပေါ့။ ကျန်းမာရေးကို အထူးဂရုစိုက် ငါ့သား။ ဆောင်သင့်တာကို ဆောင် ရှောင်သင့်တာကိုရှောင် ...

သားလည်း နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုမှာ ကွန်ပျူတာနဲ့ ကြီးလာတဲ့ ကလေးပဲ။ ခေတ်အမြင် ဗဟု သုတ အပြည့်ရှိမှာ ပါ။ မီဒီယာတွေကလည်း ဒီလောက် ပညာပေးတွေလုပ်နေတာပဲလေ။ မာယာတောထဲမှာ ကိုယ့်ခြေရာလည်း မကျန်ခဲ့စေချင်သလို သူတို့ ခြေရာတွေလည်း ပါမလာစေချင်ဘူး သား ...

တကယ်တော့ ဒါကို နောက်မှ ပြောရပေမယ့် တကယ်တမ်း အရေးကြီးတဲ့ အချက်က ဒီအချက်ပဲ။ သားက ယောက်ျားလေးမို့ အထုပ်နဲ့ အထည်နဲ့ ပါမလာဘူး ဆိုပေမဲ့ တစ်ခါသတိလစ်ရုံနဲ့ လည်း တစ်သက်တာ ပြင်မရတဲ့ အမှားမျိုးကြီး ဖြစ်နိုင်တယ် ...

ဒါကြောင့် သားကို နယ်ပယ်မဆန့်ရဘူး မပြောဘူး ဆန့်ပါ။ သားပျော်သလိုနေပါ။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အာရုံတွေကို အပြည့်အဝ ခံစားပါ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒုက္ခမရောက်စေနဲ့ ...

ဖေဖေ ပြောတာ သဘောပေါက်လား သား"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ။ စိတ်ချပါ"

ဖေဖေက ကျေနပ်သွားသလိုဖြင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ ပြုံးနေသည်။ ။

ဒီအကြောင်းကို ကြားရတဲ့ သူတွေကတော့ လိုက်လည်း လိုက်တဲ့ သားအဖဟု ဆိုကာ အမြင်ကပ်ပြီး ချဉ်ပတ်ဖြစ်ကြမှာ မလွဲချေ။ သို့သော် သူတို့ သားအဖကတော့ ကိုယ့်အတွေးနဲ့ ကိုယ် ဟုတ်နေကြသည်။ ။ ဖေဖေသည် သူ ငယ်စဉ်တည်းကမှ တစ်ချက်မဆူ မငေါက်ဘဲ သူ နေချင်သလို နေရသည့် အခွင့်အရေးကို ပေးထားသောကြောင့် သူက ဒီအဖေဆိုလျှင် ဘုရားလို ကိုးကွယ်သူ ဖြစ်သည်။ ။

အဖေသည် သူ့ရဲ့ ဟီးရီး သူ့ရဲ့ လမ်းပြ သူ့ရဲ့ ရှေ့ဆောင် သူ့ရဲ့ အဆင့်မြင့် စသဖြင့် အဲဒီလို မှတ်ယူထားတာဖြစ်သည်။ ။ မိန်းမတွေကို အထင်မကြီး၊ မချီးမြှောက်၊ လိုအပ်သည့် အချိန်မှ သာ ပျော်တော်ဆက်ဖို့ သတိရသော ဖေဖေရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေကို တစ်နေ့ တစ်နေ့ နည်းနည်းချင်း ရိုက်သွင်းထားရသော သူသည် အရွယ်ရောက်လာသော အခါ ဖေဖေ ပေါက်စလေး ဖြစ်လာသည်။ ။ ဦးလင်းပိုင် Clone ဖြစ်လာသည်။ ။ ဖေဖေရဲ့ ဒိုင်တွေကို အင်တာနက်ခေတ်က အိုက်ဒီယာတွေနဲ့ ပေါင်းစပ်ကာ အဖေထက်သားက နှစ်များစွာ ကြီးလို့ သွားလေသည်။ ။
